

Petrarkistička pjesma

Ah, blaženi čas i hip
Kad pogledah svoj inbox lip,
A u njem' mnoštvo poruka tvojih i slika,
Pa protiv moći ljuvene opet ni lika.

Čemerno sarce moje snažno kuca
Kad na zaslonu vidje poslana srca.
Sve svoj brige, jade, tuge ono pusti
Čitajuć' tvoje slatke riči iz usti.

O, uresu me svima frajerima,
Što tipkaš u noćnim satima
Parsti su ti tanci, bili, duzi,
Skončanje si mojoj dnevnoj tuzi.

Zamišljam lice ti puno milosti,
Slutim sve tvoje tajne kriposti,
Kad sjetih se tvoje kose plave
Za čas nestaju sve tužbe što me dave.

Očima meni ti srdašce zamami,
I ugrija me ljuvenima plami
Um i svijes' napusti mene
Kad Amorova stelica pogađat krene.

Oh, gorka je srjeća moja
I gorča ner pelin ostah ja,

Al' kad vidjeh ures od slike tvoje
Koljena kleknu, dlanovi se znoje.
Vrh oči uzvita dva prama od zlata
Zamutila meni pojam vremena i sata
Ne spavah, mišljah, brojih nade,
Usteperi mi sve moje dni mlade.

Pod nebom ni lipšeg dok meni koračaš
Tim modrim pogledom meni se obraćaš
Blažen tko garlit tebe bude
Koliko se šanse tu meni nude?

Gizdavim stasom obuze moju misao
Mišljah kad li si te slatke riči pisao?
O, vjerovat treba li ljuvenima plami
Il' samo se nadat još jednoj drami?

Gdigodir misal mi pozadže crna,
Makni se odmah, ne budi naivna srna
Jer strašno trpinje već slutih ja
I gorka srjeća možda se sprema.

Sunce da mi na zapadah ne pojde,
Ako ti moj odgovor prebrzo dojde
Usti, ponad kojih zubići su drobni, gusti
Samo da neku fejk rič ne izusti.

Jur momak na svit nijedan
Ni ovolike hvale vrijedan

Ako ne odilja se uzorito, lipo
lako je komplimente cijelu večer sip'o.

Oh, kakva li je moja srjeća
Ka mi sarce travi ovoga prolića?
Bolje ostaj zbogom, ne osvrći se, znaj
Slatka ljubav, opori kraj.

Nora Kostelnik Pogačnik, 2. razred
Gimnazija Tituša Brezovačkog, Zagreb
Mentor: Sandra Vukić, prof.